

Η ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Το 1828, όταν απελευθερώθηκε η Πάτρα, αριθμούσε περί τους 4.000 κατοίκους , ενώ ,από μαρτυρίες της εποχής ,τα περισσότερα σπίτια είχαν καταστραφεί στη διάρκεια του απελευθερωτικού αγώνα .Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας εξάλλου ,οι κάτοικοι ήταν συσπειρωμένοι γύρω από το Κάστρο , προς τη νότια πλευρά του .

Σημαντικό είναι το έργο του *Σταμάτη Βούλγαρη* ,Κερκυραίος στρατιωτικός μηχανικός της Καποδιστριακής περιόδου αποτελεί μια εκπληκτική περίπτωση αυτοδημιούργητου ανθρώπου και διακεκριμένου επιστήμονα.

Το έργο όμως που δοξάζει το όνομα του είναι ο πολεοδομικό σχεδιασμός της Πάτρας που ξεκίνησε στις 5/12/1828 .το σχέδιο του παρουσιάζει την πόλη σε σχήμα τετράπλευρου παραλληλογράμμου. Αρχίζει από τη θάλασσα και φτάνει ως την άκρη της Παλιάς Πάτρας όπου ήταν και η ακρόπολη .

. Βέβαια στην Πάτρα υπάρχει ένα μοτίβο καθαρά αναγεννησιακό η διαγώνια ή χιαστί διάταξη των 5 πλατειών της . Μετά το 1834 , άρχισαν να διανοίγονται και να διαστρώνονται οι δρόμοι ,να διαμορφώνονται οι πλατείες και να χτίζονται τα σπίτια .Στην Άνω Πόλη ,εγκαταστάθηκαν κατά κύριο λόγο οι χαμηλότερες εισοδηματικές τάξεις .Εδώ ,λόγω του γεωγραφικού ανάγλυφου (υπήρχαν μεγάλες κλίσεις στα οικόπεδα)και των μικρών οικοπέδων ,ανεγέρθηκαν σπίτια πιο απλά , πιο λαικά από συμπαγές τούβλο ή πέτρα διώροφα ή ισόγεια , με βυζαντινά κεραμίδια στη στέγη και απλές γύφτικες σιδεριές στα μπαλκόνια .Τα σπίτια που χτίστηκαν στη Κάτω Πόλη είναι πιο μεγαλόπρεπα και

αντανακλούν την ευημερία των ιδιοκτητών , συνήθως εμπόρων ,τσιφλικάδων και αργότερα επιστημόνων .

Η άμεση σχέση με τα Επτάνησα , όπου ο νεοκλασικισμός έχει ήδη μια αξιόλογη παρουσία από τις διαδοχικές βενετικές , γαλλικές και αγγλικές κατοχές η ανάπτυξη του εμπορίου χάρη στο λιμάνι της πόλης και η επαφή με τη Δύση ,η πολυεθνική παροικία ,αλλά και η πατριωτική ιδεολογία της εποχής μαζί με το δυτικό ρομαντικό ρεύμα καθιερώνουν το νεοκλασικισμό ως τον κυρίαρχο αρχιτεκτονικό ρυθμό στην πόλη

Τα νεοκλασικά σπίτια της Πάτρας διατηρούν τα βασικά χαρακτηριστικά του νεοκλασικού ρυθμού :την πέτρινη η μαρμάρινη βάση ,τα ολόσωμα μαρμάρινα σκαλοπάτια και τις πορτοσιές , την απόλυτη συμμετρία των όψεων , τα μαρμάρινα μπαλκόνια με τα διακοσμημένα μαρμάρινα και φουρούσια και τέλος την πλούσια κορνίζα του κτιρίου που στρέφεται από ανθέμωτα πήλινα ακροκέραμα .Ωστόσο στη μορφή τους έχει αποτυπωθεί η ιδιαιτερότητα της προσωπικότητας του Πατρινού ,δομή και τη λειτουργία τους οι ανάγκες που απέρρεαν από την εμπορική του δραστηριότητα :μαγαζί στο ισόγειο , κατοικία στον όροφο ενώ στα πιο μεγάλα αρχοντικά υπήρχε επίσης χώρος για την άμαξα του ιδιοκτήτη ή για το ξεφόρτωμα των εμπορευμάτων.

Έτσι , στα μεν δημόσια κτίρια και τα πλούσια αρχοντικά παρατηρούμε μια ομοιομορφία ανά την επικράτεια , αφού ο νεοκλασικισμός καθιερώθηκε ως επίσημος αρχιτεκτονικός ρυθμός του κράτους κατά τον 19^ο αιώνα .Επιπλέον ,πολλά από τα αυτά σχεδιάζονται από επώνυμους αρχιτέκτονες ,οι οποίοι εργάζονται μεν κυρίως στην Αθήνα , ωστόσο παίρνουν δουλείες και στην επαρχία , όπως ο Ερνέστος Τσίλλερ (ΔημοτικόΘέατρο)

ο Θεόφιλος Χάνσεν (Δημοτικό Νοσοκομείο), ο Λύσανδρος Κουτσαντζόγλου (παλιός ναός Αγίου Ανδρέα) κ.α

Αν και η εποχή γύρω στο 1900 έχει καταστραφεί ως το απόγειο της ακμής της πόλης, η λεγόμενη μπέλ επόκ της Πάτρας, ωστόσο όπως αναφέρει και ο Νικόλας Πολίτης, τα στοιχεία εκείνα που θα δικαιολογούσαν έναν τέτοιο χαρακτηρισμό, όπως οικονομική ακμή, πολιτική σταθερότητα, πολιτιστική άνθηση και υψηλό βιοτικό επίπεδο για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, μάλλον δεν απαντούν αυτή την εποχή.

Αντίθετα, το εμπόριο και η εξαγωγή της σταφίδας, στα οποία οφείλεται κατά μεγάλο μέρος η ευημερία του τόπου, άνησαν σύμφωνα με τις καταγεγραμμένες πληροφορίες κατά τα έτη 1833-1890, αφού τα έτη 1850-60 υπήρξε σταφιδική κρίση, η οποία επαναλήφθηκε το 1892, με σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις στην πόλη και την ευρύτερη περιοχή. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι τα πιο σημαντικά αρχιτεκτονήματα –ιδιωτικά και δημόσια κτίρια – ανεγέρθηκαν αυτά τα χρόνια, εποχή οικονομικής ανάπτυξης και πολιτιστικής άνθησης. Δεν θα πρέπει ωστόσο, να παραγνωρίζουμε το γεγονός, ότι η κατάσταση αυτή δεν αφορούσε το σύνολο του πληθυσμού, αφού και κακόφημες συνοικίες υπήρχαν και φτωχικά σπιτάκια στέκονταν δίπλα στα αρχοντικά και επιπλέον μεγάλο μέρος του πληθυσμού εργάζονταν για την καλή ζήση των ολίγων, εκλεκτών και πιο τυχερών συμπολιτών τους.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα της πόλης, οι στοές που της δίνουν μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα, καθώς το φως παιχνιδίζει μέσα από τη διάτρητη τοξοστοιχία και τονίζει τις κολόνες, τα επίκρανα και τα τόξα. Η στοά υπαγορευμένη κυρίως από τις κλιματολογικές συνθήκες του τόπου, καθώς προσφέρει σκιά

το καλοκαίρι και προφυλάσσει από την βροχή το χειμώνα , αποτελεί ένα στοιχείο «δανεισμένο» από τη γειτονική Ιταλία , γεγονός που μαρτυρά την ιταλική επίδραση στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής , έκφρασης στην Πάτρα , τη σχέση της Ιταλικής αναγέννησης με το νεοκλασικισμό και το ρομαντισμό και την αναγωγή σε ένα παρελθόν μακρινό , γεμάτο όμως γοητεία και δόξα

Μετά το 1880 , οπότε και ο νεοκλασικισμός βρίσκεται στο ζενίθ του και ενώ συνεχίζουν να χτίζονται σπίτια σ' αυτό το ρυθμό μέχρι το 1914 , εμφανίζονται σιγά ,σιγά και τα νέα ρεύματα που πνέουν ήδη στην υπόλοιπη Ευρώπη και τα οποία παρουσιάζουν έντονα μορφολογικά στοιχεία , όπως ο εκλεκτισμός , η αρτ νουβό , η αρτ ντεκό κ.α. ,προσαρμοσμένα πάντα στην ελληνική και επαρχιακή μικροκλίμακα . Ο λόγος που η Πάτρα επηρεάζεται τόσο πολύ από τους αρχιτεκτονικούς ρυθμούς αλλά και γενικότερα τις ιδέες που επικρατούν στην Ευρώπη είναι το γεγονός ότι , χάρη στο λιμάνι της και το εμπόριο που αναπτύχθηκε από την εξαγωγή σταφίδας , έρχεται σε άμεση επαφή με την Ευρώπη , επίσης το ότι στην πόλη υπήρχε μεγάλη παροικία Ευρωπαίων , κυρίως Ιταλών και Άγγλων σταφιδέμπορων , οι οποίοι συνέβαλαν ασφαλώς στην αφομοίωση των νέων ιδεών και τέλος η ευμάρεια της πόλης , όπως στην οδό Αγίου Νικολάου , όπου οι όψεις των νεοκλασικών κτιρίων εναλλάσσονται με τις πιο ανάλαφρες και πιο πλούσιες , γλυπτόμορφες συνθέσεις , στις οποίες απεικονίζονται θέματα του φυτικού και του ζωικού βασιλείου , τις πολύπλοκες σιδεριές των μπαλκονιών με τις φυτικές διακοσμήσεις , τα σιδερένια υπόστεγα με τις ασύμμετρες καμπύλες κ.α.

Όμως , οι έντονες στεγαστικές ανάγκες της Πάτρας και των άλλων μεγάλων πόλεων που δημιουργήθηκαν από την

αστυφιλία , την εισροή των προσφύγων , τους σεισμούς και την εκβιομηχάνιση , οδήγησαν σιγά ,σιγά στην ανέγερση πολυκατοικιών , χάριν των οποίων κατεδαφίστηκαν πολλά θαυμαστά νεοκλασικά κτίρια , οπότε η όψη της πόλης άλλαξε .Οι πολυκατοικίες που χτίστηκαν έχουν μορφή αδιάφορη και απρόσωπη , αφού σ' αυτές δεν αποτυπώθηκαν το μεράκι και η προσωπικότητα του ιδιοκτήτη , γιατί χτίστηκαν από εργολάβους για άγνωστους πελάτες..

Σήμερα , γίνονται πολλές προσπάθειες για να διατηρηθεί ότι έχει απομείνει από την προσωπικότητα της πόλης και να σωθούν όσα αξιόλογα κτίρια της απέμειναν , τα οποία αποτελούν το ιστορικό κληροδότημα της μιας γενιάς στην άλλη ,κρίκοι μιας αλυσίδας που απεικονίζουν την πολιτισμική συνέχεια του λαού ,στον ίδιο τόπο , μέσα στον ατέρμονα χρόνο .

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΑ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΑΠΟΛΛΩΝ»

Ανεγέρθηκε το 1872 , βάσει των σχεδίων του Γερμανού αρχιτέκτονα Ερνέστος Τσίλλερ , επι της πλατείας Βασιλέως Γεωργίου Α και θα μπορούσε να θεωρηθεί το πλέον αντιπροσωπευτικό κτίσμα της αρχιτεκτονικής του νεοκλασικού ρυθμού , τουλάχιστον για την Πάτρα . Ένα πανομοιότυπο κτίριο χτίστηκε και στη Ζάκυνθο το οποίο όμως καταστράφηκε από το μεγάλο σεισμό του 1953 .Αποτελείται από τρεις σειρές θεωρείων και είναι χωρητικότητας 450 ατόμων . Αμέσως από την αποπεράτωση του διατέθηκε για παραστάσεις μελοδραματικών θιάσων . Σήμερα στεγάζει το Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε Πάτρας και περιστασιακά συνέδρια , διαλέξεις , και καρναβαλικές χοροεσπερίδες

ΠΑΛΑΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Πρόκειται στην πραγματικότητα για ολόκληρο συγκρότημα κτιρίων , του οποίου το μπροστινό τμήμα , είναι χτισμένο το 1871 , θεωρείται έργο του Δαναού αρχιτέκτονα Χάνσεν . Θεμελιώθηκε το 1857 από το βασιλιά Όθωνα επί της δημαρχίας του Μπενιζέλου Ρούφου . Τα υπόλοιπα κτίρια που το πλαισιώνουν οικοδομήθηκαν με δωρεές επιφανών πολιτών , όπως των Κορύλλου , Παπαγιάνη , Δανίκα κ.α. Σήμερα το συγκρότημα , στο εσωτερικό του οποίου είναι διαμορφωμένο ωραιότατο αίθριο , χρησιμοποιείται για πολιτιστικές εκδηλώσεις .

ΚΤΙΡΙΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Το κτίριο δωρήθηκε το 1938 από τον Ιωάννη Καραμανδάνη , πλούσιο σταφιδέμπορο , και ευεργέτη της πόλης για να στεγάσει το Αρχαιολογικό μουσείο της πόλης .Έκτοτε , σε αυτό εκτίθενται αρχαιολογικά ευρήματα από ολη την περιοχή της Αχαΐας , όπως αγάλματα της ελληνιστικής εποχής , αγγεία , επιτύμβιες στήλες , αξιόλογο ψηφιδωτό με αθλητές , χρυσά κοσμήματα κ.α.

ΚΤΙΡΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΕΡΜΗΣ»

**ΟΙΚΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α ΚΑΙ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ**

Χτίστηκε περί το 1900 και αποτελεί την κατοικία του Αναστάσιου Παπαγιάνη ,αδελφού του σταφιδέμπορου Κωνσταντίνου Παπαγιάνη , ιδιοκτήτη του κτιρίου στο επάνω μέρος της πλατείας , όπου σήμερα σεγάζεται ο εμπορικός σύλλογος «ΕΡΜΗΣ» . Είναι κτίριο νεοκλασικού ρυθμού με αξιόλογα μορφολογικά στοιχεία , όπως τοξωτή πεσσοστοιχεία, στο ισόγειο , περίτεχνα μαρμάρινα φουρούσια στα μπαλκόνια και πλούσια διακοσμημένα ανώφλια στα παράθυρα .

**ΟΙΚΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ
(ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ)**

Είναι από τα μεγαλοπρεπή νεοκλασικά της Πάτρας με την χαρακτηριστική αναγεννησιακή τοξοστοιχία στο ισόγειο όπου δημιουργείται στοά , που προφυλάσσει τους διαβάτες από την βροχή , το χειμώνα και από τον ήλιο το καλοκαίρι .Χτίστηκε περί το 1870 από το Νικόλαο Θωμόπουλο πατέρα του ιστορικού Στέφανου Θωμόπουλου . Για κάποιο χρονικό διάστημα στεγάστηκε η στρατιωτική λέσχη της πόλης.

ΚΤΙΡΙΟ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Χτίστηκε το 1887 και αποτέλεσε επί πολλά χρόνια το κατάστημα νεοτερισμού ‘menager’ το οποίο μπορεί δε να θεωρηθεί ένα από τα πρώτα πολυκαταστήματα στον ελληνικό χώρο . Είναι χτισμένο σε ρυθμό εκλεκτικιστικό , και το κέλυφος του συνεχίζει να στεγάζει εμπορική χρήση . Ανήκε στην οικογένεια Κρούου και στέγασε για πολλά χρόνια το εμπορικό του Καλλίστρου .

ΟΙΚΙΑ , ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΑΡΑΤΟΥ

Χτίστηκε μεταξύ των ετών 1880 και 1898 από τον έμπορο Αντώνιο Μπαρμπαρέσο , ενώ αργότερα κατοικήθηκε από τον Κωνσταντίνο Τσικλητήρα. Αξιοπρόσεχτη είναι η μεγαλοπρεπείς είσοδος του μέσα από το κήπο της οδού Αράτου .

ΟΙΚΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΣΙΝΗΣ 2

Αρχικά ιδιοκτησία του Τσιρώνη και μετέπειτα κατοικία της ιστορικής οικογένειας Μιχαλοπούλου , χτίστηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα σε αυστηρά νεοκλασικό ρυθμό . Δεσπόζει στη Πλατεία Αγίου Γεωργίου με το στιβαρό και απέρριτο όγκο του , ενώ χαρακτηριστικό στοιχείο είναι η αναγεννησιακή τοξοστοιχία στο ισόγειο , όπου τα κενά εναλλάσσονται , δίνοντας την δυνατότητα στο φως να «παίζει» μέσα σε αυτό . Ο άξονας συμμετρίας του κτιρίου , υπογραμμίζεται από τον κεντρικό εξώστη και απολήγει σε κλασικό αέτωμα, ενώ η στέγη στρέφεται από ανθέμωτα ακροκέραμα .

Ψευδοστηθαίο με μπαλούστρες του όψιμου κλασικισμού και διακοσμητικά αγάλματα που διαμορφώνουν μια εξάισια όψη

ΟΙΚΙΑ ΤΖΙΝΗ ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΝΚΟΛΑΟΥ

Το κτίριο που είναι ιδιοκτησία της οικογένειας Τζίνη , εμπόρων από την Ήπειρο χτίστηκε το 1832, αποτελεί δε ένα από τα παλαιότερα κτίρια της Πάτρας .Η τεχνοτροπία του εμπεριέχει τη νεοκλασική συμμετρία και το χαρακτηριστικό ιδίωμα της πόλης , τη στοά.Ακόμα χαρακτηριστικά είναι τα παράθυρα με πλήρη αετωματική στέψη .

ΚΤΙΡΙΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Επιβλητική πρόσοψη του κτιρίου, με χαρακτηριστικό το αέτωμα του καθώς και ιωνικά κιονόκρανα σε παραστάδα της μπαλκονόπορτας.

ΟΙΚΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ

Διώροφη κατοικία με κατάστημα στο ισόγειο. Η πρόσοψη της είναι ιδιαίτερα επιμελημένη με έντονα μορφολογικά στοιχεία από τον νεοκλασικισμό όσο και από το ρεύμα του εκλεκτισμού που αναπτύχθηκε στη Πάτρα. Παρατηρούμε τα μαρμάρινα φουρούσια, τους μαρμάρινους παραστάδες που διακοσμούνται από μαρμάρινα κιονόκρανα που είναι σκαλισμένα με φυτομορφικά στοιχεία και καταλήγουν σε μια τοξοστοιχία

ΠΑΛΙΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΟΠΩΣ ΣΩΖΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Λεπτομέρεια μπαλκονιού με χαρακτηριστικό το σφυρήλατο κάγκελο με τις χυτές διακοσμήσεις

Συστοιχία νεοκλασικών κτιρίων στο πεζόδρομο της Αγίου Νικολάου

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΕ ΣΕΙΡΑ (CASE A SCHIERA)

Τυπολογία της Πατραϊκής κατοικίας αποτελείται από τα εν σειρά κτισμένα σπίτια (case a schiera) που να σχηματίζουν μεταξύ τους ένα συνεχές μέτωπο στο

δρόμο. Μπορεί να ειπωθεί και σαν Σύστημα Συνεχούς Δόμησης. Τα εν σειρά σπίτια χαρακτηρίζονται σχεδόν πάντα από το γεγονός ότι είναι αποτέλεσμα προκαθορισμένου διαχωρισμού μικρών κομματιών γης. Αυτό εμπεριέχει μέσα στον ίδιο ορισμό τους τις συνθετικές αρχές της μορφολογικής ενότητας που απορρέει από τον σχεδιασμό ενός δρόμου και γενικά ενός δημόσιου χώρου σαν αρχιτεκτονικό χώρο μέσα στην πόλη. Πρόκειται συνήθως για σπίτια κυρίως διώροφα με ημιπόγειο. Λόγω της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού, η ζήτηση διαμερισμάτων για ενοικίαση αυξάνει. Παράλληλα δεν λείπουν και μονώροφες κατοικίες αυτού του τύπου στην περιφέρεια της πόλης όπου η δόμηση έχει μικρότερη πυκνότητα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Σήμερα στεγάζεται η Alfa Bank.Κεντρικό θέμα στη πρόσοψη οι κίονες με επίκρανο ιωνικού ρυθμού και αντιπροσωπευτικά νεοκλασικά φουρούσια

ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Επιβλητικό οικοδόμημα, που βρίσκεται σε έναν από τους κεντρικότερους δρόμους της πόλης. Πανέμορφο μαρμάρινο μπαλκόνι με ανάγλυφα, μαρμάρινα φουρούσια, καθώς επίσης και κορινθιακά κιονόκρανα από το Φιλίππειο της Ολυμπίας. Χαρακτηριστικό σχέδιο τυπικής εξώθυρας του κλασικισμού με ξύλινα «ταμπλαδοτά» φύλλα και φεγγίτες

ΚΤΙΡΙΟ ΟΔΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΖΑΙΜΗ

Το κτίριο χαρακτηρίζεται από μια περίτεχνη αρχιτεκτονική πλαισίωση των ανοιγμάτων. Επίσης τα διακοσμητικά γύψινα, τα κιγκλιδώματα με χύτες διακοσμήσεις και τα κεραμικά ακροκέραμα στολίζουν την απέριττη όψη του κτιρίου

ΟΙΚΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 11

Της οικογένειας Χαιδοπούλου, χτίστηκε περί το 1865, με χαρακτηριστική την αναγεννησιακή τοξοστοιχία στο ισόγειο. Απλή στη διακόσμηση της επιβάλλεται με τη στιβαρότητα του όγκου της.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Το ιδιόκτητο μέγαρο του Δήμου Πατρέων, άλλοτε οικία του Μακρυγιάννη, στο οποίο λειτουργεί η Δημαρχεία από το 1909 επί τη οδού Μαιζώνος

Νεοκλασικό κτίριο απέναντι από το Δημαρχείο που χρησιμοποιείται για τις ανάγκες του Δήμου

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ένα νεοκλασικό αριστούργημα με χαρακτηριστικά τους χρωματισμούς του κτιρίου ,όπως το κόκκινο της πορφύρας και το μπλέ του κοβαλτίου. Χαρακτηριστικό είναι επίσης τα παράθυρα που πλαισιώνονται από αετώματα. Στο κέντρο της όψης επί της οδού Μαιζώνος δεσπόζει η είσοδος με μεγαλοπρεπών κιόνων με βάση ιωνικού ρυθμού και Κορινθιακά κιονόκρανα